

lönösen a közép-magyarországi régióban. Ez elsősorban a betegek és a dolgozók biztonságát veszélyezteteti egyes osztályokon és gondozókban. Sok helyen ugyanis az infrastruktúra nem alkalmas az agresszív magatartású betegek humánus elkülönítésére. Ezen sürgősen változtatni kell, mégpedig az infrastruktúra fejlesztésével, az ambuláns és közösségi pszichiátriai kezelési irányába történő tényleges elmozdulással egyetemben. Végül, de nem utolsósorban társadalmi szintű szemléletváltásra van szükség a pszichiátriai betegségeket kísérő stigma kapcsán is. Közös erővel le kell győznünk a megbélyegzést, mert ennek hiányában nem oldható meg a mentális betegséggel élők visszailleszkedése a társadalomba.

– Mennyire partner az egészségpolitika a pszichiátria gondjainak enyhítésében?

Folyamatos párbeszédet folytatunk a döntéshozókkal, ám ennek kézzelfogható eredménye egyelőre csak részletekben érzékelhető. A miniszterelnök meghívására 2014-ben a WHO szakértői csoportja látogatást tett Magyarországon, hogy megvizsgálja és értékelje a mentális egészségügyi szolgáltatásokat, javaslatot tegyen a prioritásokra, figyelembe véve a 2013-ban elfogadott Globális Európai Lelki Egészség Cselekvési Tervét. A jelentésben a szakértők 42 pontban fogalmazták meg javaslataikat a változtatásokra. Bár a javaslat elkészítésében magyar szakértői csoport is részt vett, a konkrét kormányzati cselekvés egyelőre nem ismert. Pedig annak érdekében, hogy megforduljanak a negatív trendek és egy mentálisan egészségesebb világ felé haladjunk, nem csak a pszichiátriának, hanem az egész társadalomnak tennie kell, beleértve a kormányzatot, a médiát és a lakosságot.

Boromisza Piroska

NÉVJEGY

Prof. Dr. Kurimay Tamás

Pszichiáter, addiktológus szakorvos, diplomás szupervizor, pszichoterapeuta, pszichiátriai rehabilitációs szakorvos. A Semmelweis Egyetem valamint az Eötvös Lóránt Tudományegyetem PPK tanára. 2001-től a Szent János Kórház Pszichiátriai és Pszichiátriai Rehabilitációs Osztályának osztályve-

zető főorvosa, az itt működő, első hazai Baba-mama-papa program egyik alapítója és vezetője.

Szakterülete a biológiai és a szociálpszichiátria integrációja, a család- és hálózat kutatás, a sportpszichiátria. Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezet (EU, WHO, OECD) tagja, szakértője. A Pszichiátriai Szakmai Kollégium Pszichiátriai és Pszichoterápiás Tanácsadó Testületének elnöke, valamint az Európai Pszichiátriai Társaság (EPA) elnökségi tagja, 2015-től az EPA Nemzeti Társaságok Tanácsának alelnöke.

Bordás István (1941-2007)

A magyar egészségügyi informatika és finanszírozás egyik meghatározó egyénisége 1941. május 12-én született Budapesten.

1976-tól dolgozott az egészségügyben, a Szekszárdi Kórház Dokumentációs és Információs Központjában. 1987-től az Egészségügyi Minisztérium Gyógyító Ellátás Információs Központja (Gyógyinfok) felső vezetője, igazgatója volt 2004-ig, az intézet megszűntetéséig. Részt vett a 80-as évek közepén indult egészségügyi reform folyamat előkészítésében és továbbfejlesztésében, így pl. 1996-97-ben az egészségügyi finanszírozási kérdések miniszteri biztosaként. Tagja, majd haláláig elnöke volt az Egészségügyi Informatikai Szakmai Kollégiumnak, az Országos Statisztikai Tanácsnak, az MTA Epidemiológiai Munkabizottságának. Vezetőségi tagja volt az NJSzT

Orvosbiológiai Szakosztályának, a Magyar Egészségügyi Informatikai Társaságnak, melynek elnöki tisztét is betöltötte. Az IME indulásától tagja volt a lapunk tanácsadó testületének, majd a szerkesztőségnek. Szakmai munkásságának hatása jelentős a hazai orvosi és egészségügyi informatikai társadalomra, mély gondolatokkal telt írásai, közöttük az IME-ben publikált öt dolgozata ma is időszerű.

Jól jellemzi az alkotó és tanító Bordás Istvánt, hogy több mint két évtizeden keresztül az egyik legaktívabb résztvevője volt az NJSzT Neumann Kollokviumainak, amely Kalmár akadémikus nyomán, a legfontosabb szakmai találkozója volt a számítástudomány orvosi, egészségügyi alkalmazóinak.

Odaadással, felelősséggel végezte feladatát az Egészségügyi Informatikai Kollégium élén, a szerkesztőségben, az előadói pódiumokon.

Amikor a Neumann Kollokviumon Kalmár-előadásának utolsó diáját kivetítette, nem tudhatta, hogy akkori, a hallgatóihoz szóló üzenete tanulság lehet az őt tisztelő itt maradtak számára is: „Köszönöm figyelmüket, és sok sikert kívánok munkájukhoz. A múlt példáit, tapasztalatait hasznosítsák a jövőépítésben!”

Rá emlékezünk nekrológiájából idézve. Most lenne 75 éves.

Tamás Éva, lapigazgató